

Sygn. akt I CZ 166/10

POSTANOWIENIE

Dnia 3 lutego 2011 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Krzysztof Pietrzykowski (przewodniczący,
sprawozdawca)

SSN Bogumiła Ustjanicz

SSN Dariusz Zawistowski

w sprawie z powództwa Miasta Stołecznego Warszawy
przeciwko I. B.

o wydanie nieruchomości,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 3 lutego 2011 r.,

zażalenia pozwanej na postanowienie Sądu Apelacyjnego

z dnia 20 października 2010 r. w przedmiocie kosztów postępowania,

**zmienia zaskarżone postanowienie w punkcie 2 w ten sposób,
że nie obciąża pozwanej kosztami postępowania zażaleniowego.**

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny postanowieniem z dnia 20 października 2010 r., wydanym na skutek zażalenia powoda na rozstrzygnięcie o kosztach procesu zawarte w postanowieniu Sądu Okręgowego z dnia 12 lipca 2010 r., zmienił zaskarżone postanowienie w ten sposób, że zmniejszył zasądzoną na rzecz pozwanej tytułem zwrotu kosztów procesu kwotę z 7 200 zł do 60 zł oraz zasądził od pozwanej na rzecz powoda kwotę 672 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania zażaleniowego. Wyjaśnił, że Sąd Okręgowy postanowieniem z dnia 12 lipca 2010 r. podjął zawieszony postępowanie, umorzył je w związku z cofnięciem pozwu oraz zasądził od powoda na rzecz pozwanej zwrot kosztów procesu w wysokości 7 200 zł. Zażalenie na rozstrzygnięcie o kosztach wniosł powód żądając jego zmiany i zasądzenia kwoty 60 zł. Sąd Apelacyjny podkreślił, że zgodnie z § 9 pkt 3 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (Dz. U. Nr 163, poz. 1349 ze zm.) stawkę minimalną za prowadzenie sprawy o wydanie innej niż lokal mieszkalny nieruchomości i opróżnienie lokalu użytkowego oblicza się na podstawie § 6 rozporządzenia od wartości sześciomiesięcznego czynszu. Powód określił w pozwie wartość miesięcznego czynszu na kwotę 21,54 zł. Zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 13 czerwca 1967 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (jedn. tekst: Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 594 ze zm.), za podstawę obliczenia wpisu przyjmowało się sumę odpowiadającą trzymiesięcznemu czynszowi najmu lub dzierżawy. Podstawa określenia wpisu była zatem inna niż wartość przedmiotu sporu. Sąd Okręgowy, orzekając o kosztach procesu, ustalił wysokość wynagrodzenia pełnomocnika pozwanej z uwzględnieniem tej wartości i zgodnie z § 6 rozporządzenia, a nie na podstawie § 9 pkt 3 w związku z § 6 rozporządzenia.

W zażaleniu na rozstrzygnięcie Sądu Apelacyjnego w punkcie 2 postanowienia, a więc w przedmiocie obciążenia pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego, jego pełnomocnik, zarzucając naruszenie art. 98 i 102 k.p.c., wniosł o zmianę zaskarżonego postanowienia i orzeczenie o nieobciążaniu pozwanego kosztami postępowania zażaleniowego. Podkreślił,

że pozwana nie kwestionuje zmiany postanowienia w zakresie przyznania jej kwoty 60 zł oraz jest zdania, że przyznanie kwoty 7 200 zł było błędem Sądu Okręgowego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie.

Artykuł 102 k.p.c. przewiduje wyjątek od zasady odpowiedzialności strony przegrywającej sprawę za koszty procesu (art. 98 § 1 k.p.c.). Według tego przepisu, w wypadkach szczególnie uzasadnionych sąd może zasądzić od strony przegrywającej tylko część kosztów procesu albo nie obciążać jej w ogóle kosztami. Ustalenie, czy w sprawie zachodzi „wypadek szczególnie uzasadniony”, zależy od swobodnej oceny sądu (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 13 grudnia 2007 r., I CZ 110/07, niepubl.). Ocena ta musi jednakże uwzględniać wszystkie okoliczności, które mogą mieć wpływ na jej podjęcie (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 11 lutego 2010 r., I CZ 112/09, niepubl.). W okolicznościach niniejszej sprawy wypadkiem szczególnie uzasadnionym jest sytuacja, gdy Sąd drugiej instancji zmienił postanowienie Sądu pierwszej instancji w zakresie zwrotu kosztów procesu w sytuacji, gdy pozwana nie miała na to żadnego wpływu. Podkreślić poza tym należy, że zasadniczo to powód jest stroną przegrywającą, a pozwaną można uznać za stronę przegrywającą tylko w zakresie zmiany postanowienia Sądu Okręgowego o zmianie wysokości kosztów procesu ponoszonych przez powoda.

Z przedstawionych powodów orzeczono jak w sentencji (art. 394¹ § 3 w związku z art. 397 § 2 i art. 386 § 1 k.p.c.).